

ภาษาอังกฤษสำหรับพุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา*

ENGLISH FOR BUDDHIST DEVELOPMENT

ปาริณันท์ ปางทิพย์อำไพ^{1*}, พระมหาเสรีชน พันธุ์ประโคน², พระธรรมวชิรจินดาภรณ์¹
Parinun Pangthipampai^{1*}, Phramaha Serichon Phanprakhon², Phra Dhammawachirajindaporn¹

¹คณะศาสนาและปรัชญา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย นครปฐม ประเทศไทย

¹Faculty of Religion and Philosophy, Mahamakut Buddhist University, Nakorn Prathom, Thailand

²สถาบันวิจัยพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พระนครศรีอยุธยา ประเทศไทย

²Buddhist Research Institute, Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Ayutthaya, Thailand

*Corresponding author E-mail: angela.norahs@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและวิเคราะห์บทบาทของภาษาอังกฤษในวงการพุทธศาสนาโดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริบทของการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการเผยแผ่พุทธศาสนาและการศึกษาเชิงพุทธศาสตร์ในระดับสากล การศึกษานี้มุ่งเน้นการสำรวจงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในหมู่นักศึกษาและนักวิชาการพุทธศาสนาในประเทศไทย และกรณีศึกษาจากต่างประเทศ เพื่อให้เห็นภาพรวมของการใช้ภาษาอังกฤษในการเผยแผ่พุทธศาสนาในบริบทที่หลากหลาย การวิเคราะห์กรณีศึกษาเหล่านี้ช่วยให้เห็นความสำเร็จ ความท้าทาย และแนวทางปฏิบัติที่ดีในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารหลักธรรมคำสอนทางพุทธศาสนาในระดับนานาชาติ บทความได้นำเสนอแนวทางในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษผ่านการประยุกต์ใช้ในกิจกรรมทางศาสนา รวมถึงการฝึกสนทนาธรรมเป็นภาษาอังกฤษ การแปลคัมภีร์และบทสวดมนต์ การเขียนบทความวิชาการด้านพุทธศาสนาเป็นภาษาอังกฤษ และการจัดอบรมหรือปฏิบัติธรรมสำหรับชาวต่างชาติ ซึ่งทำให้เข้าใจในหลักธรรมคำสอนอย่างลึกซึ้งผ่านกระบวนการเรียนรู้และการสื่อสาร ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่า การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในวงการพุทธศาสนา ช่วยสร้างความมั่นใจในการสื่อสารและเผยแผ่ธรรมะในระดับนานาชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้เข้าถึงแหล่งความรู้และเครือข่ายทางพุทธศาสนาในระดับโลกได้มากขึ้น นำไปสู่การแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ที่มีคุณค่า บทความนี้สรุปว่า การส่งเสริมการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในวงการพุทธศาสนาเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นในยุคโลกาภิวัตน์ ที่ต้องบูรณาการการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเข้ากับหลักสูตรพุทธศาสนาในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมและโครงการที่เปิดโอกาสให้ผู้สนใจได้ฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษในบริบททางพุทธศาสนาอย่างต่อเนื่อง

คำสำคัญ: ภาษาอังกฤษ, พุทธศาสนา, พัฒนาทักษะ, เผยแผ่ธรรมะ, การศึกษา

Abstract

This article aims to study and analyze the role of English in Buddhism, particularly in the context of developing English language skills as an essential tool for disseminating Buddhism and conducting Buddhist studies on an international level. The study focuses on exploring research related to the development of English proficiency among Buddhist students and scholars in Thailand, along with case studies from other countries, to provide an overview of the use of English in

spreading Buddhism in various contexts. The analysis of these case studies highlights the successes, challenges, and best practices in using English to communicate Buddhist teachings globally. The article presents approaches to enhancing English proficiency through religious activities, such as Dhamma discussions in English, translating scriptures and chants, writing academic papers on Buddhism in English, and organizing training or meditation retreats for foreign participants. This fosters a deeper understanding of Buddhist teachings through learning and communication. The findings indicate that developing English language skills in the Buddhist community enhances confidence in effectively communicating and disseminating Dhamma internationally, facilitating greater access to global Buddhist knowledge and networks. This, in turn, leads to valuable knowledge exchange and experiences. The article concludes that promoting English language development within the Buddhist community is essential in the era of globalization and recommends integrating English education into Buddhist curricula in various institutions, as well as encouraging activities and projects that provide opportunities for continuous practice of English in a Buddhist context.

Keywords: English, Buddhism, Skill Development, Dhamma Propagation, Education

บทนำ

ความสำคัญของภาษาอังกฤษในสังคมโลกและพุทธศาสนา ในปัจจุบัน ภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาสากลที่มีบทบาทสำคัญในทุกสาขาวิชาทั่วโลก รวมถึงในด้านพุทธศาสนา การศึกษาพุทธศาสนาและการเผยแผ่ธรรมะที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นจำเป็นต้องอาศัยภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสำคัญ ไม่เพียงแต่การเผยแผ่พุทธศาสนาในระดับสากล แต่ยังช่วยสร้างโอกาสให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้กับชุมชนพุทธศาสนิกชนในประเทศต่าง ๆ ทั้งยังสนับสนุนเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืนตามเป้าหมายที่ 4 ของสหประชาชาติ (SDG 4) ซึ่งเน้นการส่งเสริมการศึกษาที่มีคุณภาพ (Unesco, 2023) การพัฒนาในยุคปัจจุบันไม่เพียงต้องอาศัยทักษะด้านวิชาการและศาสนา แต่ยังต้องพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ที่เป็นภาษาสากลใช้ในวงการการศึกษาและการพัฒนาระหว่างประเทศ ภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญในวงการพุทธศาสนา ทั้งในการเผยแผ่พุทธศาสนาในต่างประเทศ และการพัฒนาความร่วมมือระหว่างพุทธศาสนิกชนทั่วโลก รวมถึงบทบาทของการศึกษาพุทธศาสตร์ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสำคัญในการเชื่อมต่อการเรียนรู้ระหว่างประเทศ โดยบทความนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาวิธีการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาและนักวิชาการด้านพุทธศาสนาในประเทศไทย เพื่อประเมินผลกระทบของการใช้ภาษาอังกฤษในการเผยแผ่ธรรมะ และเพื่อเปรียบเทียบแนวปฏิบัติและการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในวงการพุทธศาสนาในประเทศอื่น ๆ

บทบาทของภาษาอังกฤษในวงการพุทธศาสนา

ภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญในการเผยแผ่ธรรมะและการศึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับพุทธศาสนาในระดับโลก บุคลากรด้านพุทธศาสนาที่มีทักษะภาษาอังกฤษสามารถสื่อสารแนวคิด สิ่งที่ค้นพบ มุมมอง ทรรศนะให้กับผู้สนใจและนักวิชาการชาวต่างชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความสำคัญของภาษาอังกฤษในปัจจุบันรวมถึงการเผยแผ่พุทธศาสนาในยุคดิจิทัล (Varasayananda, P. V. & Prakrai, C., 2020) ยุคสมัยที่ไม่มีข้อจำกัดด้านสถานที่ มีขึ้นทั้งในประเทศและต่างประเทศ ไม่มีข้อจำกัดด้านเวลา ข้อมูลถูกสืบค้นและเข้าถึงได้ตลอด 24 ชั่วโมง ภาษาอังกฤษไม่เพียงเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสารกับชาวต่างชาติ แต่ยังเป็นสื่อกลางในการเชื่อมโยงนักวิชาการพุทธศาสนาจากหลากหลายวัฒนธรรมและประเทศต่าง ๆ เข้าด้วยกัน การศึกษาพุทธศาสนาระหว่างประเทศ ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้เชิงวิชาการ

1. ภาษาอังกฤษในบริบทของการเผยแผ่ธรรมะ

ภาษาอังกฤษช่วยให้การเผยแผ่พระพุทธศาสนาไปยังชุมชนชาวต่างชาติทั่วโลกเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ พระสงฆ์และนักเผยแผ่ธรรมะที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสามารถถ่ายทอดคำสอนและปรัชญาทางพุทธศาสนาให้กับชาวต่างชาติที่ไม่สามารถใช้ภาษาไทยหรือภาษาท้องถิ่นได้ การใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการเผยแผ่ธรรมะสามารถสร้างความเข้าใจและการยอมรับในคำสอนของพระพุทธเจ้าในระดับนานาชาติ นอกจากนี้ ยังมีบทบาทสำคัญในการนำเสนอแนวคิดเชิงจริยธรรมและการปฏิบัติธรรมที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคมสมัยใหม่ในระดับโลก

2. ภาษาอังกฤษในงานเขียนและวิจัยทางพุทธศาสนา

การใช้ภาษาอังกฤษในงานวิจัยทางพุทธศาสนาช่วยเพิ่มโอกาสในการเผยแพร่งานวิจัยไปสู่เวทีวิชาการระดับโลก นักวิชาการพุทธศาสนาสามารถตีพิมพ์งานวิจัยในวารสารวิชาการนานาชาติ ทำให้แนวคิดและองค์ความรู้ทางพุทธศาสนาสามารถเข้าถึงกลุ่มนักวิชาการต่างชาติได้มากขึ้น การใช้ภาษาอังกฤษในการเขียนและนำเสนอวิจัยช่วยเสริมสร้างโอกาสให้นักวิชาการพุทธศาสนาสามารถเข้าร่วมประชุมวิชาการและการแลกเปลี่ยนความรู้กับนักวิชาการจากทั่วโลก

3. ภาษาอังกฤษกับการศึกษาพุทธศาสนาระหว่างประเทศ

การศึกษาพุทธศาสนาในระดับนานาชาติมีการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อหลักในสถาบันการศึกษาและมหาวิทยาลัยที่สอนพุทธศาสนาทั่วโลก เช่น มหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร และออสเตรเลีย นอกจากนี้ การศึกษาเชิงพุทธที่มีการใช้ภาษาอังกฤษในประเทศต่าง ๆ ช่วยส่งเสริมความเข้าใจเชิงลึกเกี่ยวกับพระพุทธศาสนาในมิติใหม่ ๆ เช่น การนำธรรมะมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน การบำบัดสุขภาพจิต และการสร้างสันติภาพ

4. ภาษาอังกฤษในวงการพระสงฆ์ไทย

ในประเทศไทย ภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญในวงการพระสงฆ์ โดยเฉพาะในกลุ่มพระสงฆ์ที่ต้องการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในระดับสากล หลักสูตรการศึกษาภาษาอังกฤษในสถาบันการศึกษาพระพุทธศาสนา (Warapho, D. et al., 2019) เช่น มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยและมหามกุฏราชวิทยาลัย มีการจัดสอนภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมให้พระสงฆ์สามารถเผยแผ่พระพุทธศาสนาได้ในระดับนานาชาติ พระสงฆ์ที่มีทักษะภาษาอังกฤษสามารถเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาในเวทีนานาชาติได้อย่างมั่นใจ

สรุป บทบาทของภาษาอังกฤษในวงการพุทธศาสนามีความหลากหลาย ตั้งแต่การเผยแผ่ธรรมะ การศึกษา และวิจัยทางพุทธศาสนา การแลกเปลี่ยนความรู้ในเวทีนานาชาติ ไปจนถึงการเสริมสร้างทักษะภาษาอังกฤษในวงการพระสงฆ์ ซึ่งภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือที่ช่วยส่งเสริมให้พุทธศาสนาเป็นที่รู้จักและเข้าใจในระดับโลก

การเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษผ่านทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สอง

ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สอง (Second Language Acquisition) อธิบายถึงกระบวนการที่ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษผ่านการใช้งานจริงในบริบททางศาสนา การจัดกิจกรรมที่มีการใช้ภาษาอังกฤษในบริบทของพุทธศาสนา เช่น การฟังธรรมเป็นภาษาอังกฤษ หรือการเขียนบทสวดมนต์ภาษาอังกฤษ สามารถช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารได้อย่างดี การเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษในวงการพุทธศาสนาสามารถอธิบายได้ผ่านทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สอง (Second Language Acquisition: SLA) ซึ่งเน้นถึงกระบวนการที่ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะภาษาใหม่ ๆ ผ่านการใช้งานจริงและประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ภาษาในบริบททางศาสนา โดยเฉพาะพุทธศาสนา มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวเนื่องจากมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารปรัชญาและคำสอนทางจิตวิญญาณที่ซับซ้อน

1. ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สอง

ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สองของ Stephen D. K. ซึ่งประกอบด้วยสมมติฐานหลักห้าประการ ได้แก่ สมมติฐานการป้อนข้อมูล (Input Hypothesis) สมมติฐานการตรวจสอบ (Monitor Hypothesis) สมมติฐานคำสั่งธรรมชาติ (Natural Order Hypothesis) สมมติฐานการกรองอารมณ์ (Affective Filter Hypothesis) และสมมติฐานการแยกตัว (Acquisition vs. Learning Hypothesis) เป็นกรอบแนวคิดที่มีอิทธิพลมากที่สุดในวงการการศึกษาภาษา จากมุมมองของนักภาษาศาสตร์ชาวอเมริกัน Stephen D. K. การป้อนข้อมูล (Input) ที่เข้าใจง่ายและตรงกับระดับความรู้ของผู้เรียนเป็นกุญแจสำคัญในกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สอง สำหรับนักศึกษาและพระสงฆ์ที่เรียนรู้ภาษาอังกฤษในบริบทของพุทธศาสนา การได้รับข้อมูลและคำสอนที่เป็นภาษาอังกฤษผ่านกิจกรรมทางศาสนา เช่น การฟังธรรมเทศนาเป็นภาษาอังกฤษ หรือการอ่านพระไตรปิฎกฉบับภาษาอังกฤษสามารถช่วยส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ที่เป็นธรรมชาติ (Stephen, D. K., 2009)

2. การใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สองในบริบทพุทธศาสนา

ในบริบทของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาพุทธศาสนา การใช้ทฤษฎี SLA มีความเหมาะสมเนื่องจากช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะภาษาได้โดยการมีปฏิสัมพันธ์กับเนื้อหาทางพุทธศาสนาที่หลากหลาย เช่น การสนทนาธรรม (Dhamma Discussion) กับพระสงฆ์หรือผู้ปฏิบัติธรรมที่ใช้ภาษาอังกฤษ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ในกิจกรรมทางศาสนาทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจมากขึ้นและลดความกลัวหรืออุปสรรคทางด้านอารมณ์ที่เกิดขึ้นระหว่างการเรียนรู้ภาษา

3. กิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

กิจกรรมทางศาสนาที่มีการใช้ภาษาอังกฤษ เช่น การฟังและสวดมนต์เป็นภาษาอังกฤษ การเข้าร่วมพิธีกรรมหรือสัมมนาธรรมะที่ใช้ภาษาอังกฤษ การศึกษาพระไตรปิฎกฉบับภาษาอังกฤษ และการสนทนาธรรมกับพระสงฆ์ที่พูดภาษาอังกฤษ ล้วนเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ การใช้ภาษาอังกฤษในกิจกรรมทางพุทธศาสนาไม่เพียงแต่ช่วยพัฒนาทักษะการฟังและพูด แต่ยังเสริมสร้างทักษะการอ่านและการเขียนที่สอดคล้องกับบริบทของพุทธศาสนา

4. การประยุกต์ใช้ทฤษฎีการกรองอารมณ์ในกระบวนการเรียนรู้

สมมติฐานการกรองอารมณ์ของ Stephen, D. K. กล่าวถึงปัจจัยด้านอารมณ์ที่อาจเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ภาษาที่สอง เช่น ความวิตกกังวลหรือความกลัวในการใช้ภาษา สำหรับผู้เรียนในบริบทพุทธศาสนา การสร้างบรรยากาศที่เปิดกว้างและสงบในการเรียนรู้ เช่น การสนทนาในกลุ่มที่เน้นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเชิงธรรมะสามารถช่วยลดระดับความวิตกกังวลของผู้เรียนและช่วยให้พวกเขามีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น การใช้ภาษาอังกฤษในบริบทพุทธศาสนาในลักษณะที่เป็นมิตรและไม่กดดันมีผลทำให้ผู้เรียนมีความกล้าแสดงออกและกล้าสื่อสารมากขึ้น (Stephen, D. K., 2009)

5. ประโยชน์จากการฝึกฝนภาษาผ่านการปฏิบัติศาสนา

การใช้ภาษาอังกฤษในกิจกรรมทางศาสนาไม่เพียงแต่ช่วยให้ผู้เรียนมีความคุ้นเคยกับคำศัพท์และวลีทางพุทธศาสนา แต่ยังช่วยให้พวกเขามีโอกาสฝึกฝนทักษะการสื่อสารอย่างเป็นธรรมชาติในบริบทที่สัมพันธ์กับชีวิตประจำวัน การฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษผ่านการปฏิบัติทางศาสนา รวมถึงตอบสนองต่อบทบาทด้านการประชาสัมพันธ์ศาสนสถาน เมื่อวัดหลายแห่งกลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำหรับผู้สนใจด้านวัฒนธรรมจากนานาชาติ (บุญมี พรธชา และคณะ, 2565)

สรุป ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สองให้กรอบในการอธิบายกระบวนการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในบริบทของพุทธศาสนา การใช้กิจกรรมทางศาสนาที่มีภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางช่วยสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในวงการพุทธศาสนาของไทย

การศึกษาในมหาวิทยาลัยพุทธศาสนาของประเทศไทยเน้นการส่งเสริมให้นักศึกษาใช้ภาษาอังกฤษในการศึกษาและเผยแผ่ธรรมะ ตัวอย่างหนึ่ง คือ โครงการ “MONK CHAT” (วิริยยุทธ พงษ์ศิริ, 2018) ที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษสำหรับพระสงฆ์ โครงการนี้ช่วยเพิ่มความมั่นใจในการสื่อสารของพระสงฆ์ไทยในการเผยแผ่ธรรมะกับชาวต่างชาติภายในประเทศและในต่างประเทศ การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในวงการพุทธศาสนามีความสำคัญมากขึ้นตามการขยายกิจกรรมการเผยแผ่ธรรมะในระดับสากล การศึกษาและการเผยแผ่พุทธศาสนาของไทยในเวทีนานาชาติจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร เพื่อให้พระสงฆ์ นักวิชาการพุทธศาสนา และนักเรียนพุทธสามารถเข้าถึงและแลกเปลี่ยนความรู้กับชาวต่างชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความพยายามในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในวงการพุทธศาสนาไทยได้รับการส่งเสริมผ่านหลายช่องทาง

1. หลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถาบันการศึกษาพระพุทธศาสนา

สถาบันการศึกษาพระพุทธศาสนาในประเทศไทย เช่น มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (มจร.) และมหามกุฏราชวิทยาลัย (มมร.) ได้เปิดหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนาและการศึกษาพุทธศาสนาในระดับสากล โดยเฉพาะในระดับปริญญาตรีและปริญญาโท หลักสูตรเหล่านี้ไม่เพียงมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในการอ่านและเขียน แต่ยังเน้นการฝึกฝนทักษะการพูดและการฟังเพื่อให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารธรรมะได้อย่างมีประสิทธิภาพในบริบทที่เป็นสากล หลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับพระสงฆ์ในประเทศไทยช่วยเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงงานประชุมวิชาการและกิจกรรมเผยแผ่ธรรมะในระดับนานาชาติ

2. การเผยแผ่พระพุทธศาสนาในระดับสากล

การเผยแผ่พระพุทธศาสนาในต่างประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร และประเทศในแถบยุโรป มีความจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ซึ่งพระสงฆ์ไทยที่ได้รับการฝึกฝนทักษะภาษาอังกฤษสามารถเผยแผ่ธรรมะและเข้าร่วมกิจกรรมศาสนาในประเทศเหล่านี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การศึกษาของพระสงฆ์ไทยที่มีทักษะภาษาอังกฤษสามารถเชื่อมโยงคำสอนของพระพุทธศาสนากับผู้ฟังชาวต่างชาติได้ดีขึ้น และทำให้คำสอนทางพุทธศาสนามีความเข้าใจง่ายและเข้าถึงผู้คนได้มากขึ้น

3. การพัฒนาสื่อการเรียนรู้และวรรณกรรมพุทธศาสนาภาษาอังกฤษ

การพัฒนาและแปลวรรณกรรมพุทธศาสนาภาษาอังกฤษเป็นอีกหนึ่งช่องทางสำคัญที่ช่วยในการเผยแผ่พุทธศาสนาในระดับสากล วรรณกรรมเหล่านี้เป็นแหล่งข้อมูลที่สำคัญสำหรับผู้สนใจศึกษาพุทธศาสนาในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษ รวมถึงนักเรียนและนักวิชาการในประเทศไทยที่ต้องการศึกษาเอกสารทางพุทธศาสนาเป็นภาษาอังกฤษ การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนพุทธศาสนาภาษาอังกฤษ เช่น หนังสือเรียนและเว็บไซต์ สามารถช่วยส่งเสริมการเรียนรู้และการเผยแผ่ธรรมะในระดับสากลได้

4. กิจกรรมแลกเปลี่ยนทางศาสนากับชาวต่างชาติ

การจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนทางศาสนากับพระสงฆ์และนักวิชาการจากประเทศอื่น ๆ ที่ใช้ภาษาอังกฤษ เช่น การจัดสัมมนาหรือนานาชาติหรือการเข้าร่วมงานประชุมวิชาการในต่างประเทศ เป็นการเปิดโอกาสให้พระสงฆ์ไทยและนักศึกษาพุทธสามารถฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษในการสนทนาและการแลกเปลี่ยนความรู้ กิจกรรมเหล่านี้ไม่เพียงเสริมสร้างทักษะภาษาอังกฤษ แต่ยังช่วยเปิดโลกทัศน์ทางวิชาการและส่งเสริมการเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรม

5. การฝึกฝนทักษะภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของพระสงฆ์

พระสงฆ์หลายรูปในประเทศไทยมีโอกาสดูแลฝึกฝนทักษะภาษาอังกฤษจากการปฏิบัติศาสนกิจร่วมกับชาวต่างชาติ โดยเฉพาะในวัดที่มีชาวต่างชาติมาปฏิบัติธรรม ซึ่งทำให้พระสงฆ์ต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารทั้งในการสอนและในการดำเนินกิจกรรมทางศาสนา การฝึกฝนภาษาอังกฤษในกิจวัตรประจำวันของพระสงฆ์ที่ต้อง

ปฏิสัมพันธ์กับชาวต่างชาติช่วยเพิ่มทักษะภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากการใช้ภาษาในสถานการณ์จริงที่เกี่ยวข้องกับคำสอนทางพุทธศาสนา

สรุป การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในวงการพุทธศาสนาไทยเป็นกระบวนการที่เชื่อมโยงระหว่างการศึกษา การเผยแพร่ธรรมะ และการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้คนในระดับสากล การสร้างหลักสูตรและสื่อการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในสถาบันการศึกษาพระพุทธศาสนา รวมถึงการเปิดโอกาสให้พระสงฆ์และนักศึกษามีปฏิสัมพันธ์กับชาวต่างชาติ ถือเป็นแนวทางสำคัญในการส่งเสริมความเข้าใจและการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในระดับนานาชาติ

กรณีศึกษาจากต่างประเทศ

การใช้ภาษาอังกฤษในวงการพุทธศาสนามีความแพร่หลายมากขึ้น การเรียนรู้และพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในบริบทของพุทธศาสนาไม่ได้จำกัดเพียงในประเทศไทย แต่ยังมีกรณีศึกษาที่น่าสนใจจากต่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการเผยแผ่ธรรมะและศึกษาพุทธศาสนา กรณีศึกษาจากประเทศต่าง ๆ ช่วยให้เห็นภาพชัดเจนของวิธีการและประสบการณ์ที่นำไปสู่ความสำเร็จในการนำภาษาอังกฤษมาใช้ในวงการพุทธศาสนา นอกจากนี้ ยังเป็นตัวอย่างที่ดีสำหรับการปรับใช้ในประเทศไทยอีกด้วย

1. กรณีศึกษา: การเผยแผ่พุทธศาสนาของพระทิเบตในสหรัฐอเมริกา

Mariana, R. ได้ศึกษาการเผยแผ่พระพุทธศาสนา โดยพระทิเบตในสหรัฐอเมริกา มีบทบาทสำคัญในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา (Mariana, R., 2013) โดยเฉพาะในช่วงหลังจากที่ดาไลลามะได้รับรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพในปี 1989 พระทิเบตที่ถูกเนรเทศออกจากทิเบตไปยังประเทศต่าง ๆ โดยเฉพาะสหรัฐอเมริกาและสหราชอาณาจักร ได้ปรับตัวให้สามารถเผยแผ่คำสอนของพระพุทธเจ้าโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลาง การใช้ภาษาอังกฤษช่วยให้พระทิเบตสามารถเข้าถึงผู้ฟังที่มีความสนใจในพุทธศานานอกเหนือจากกลุ่มชาวเอเชียและทำให้พระพุทธศาสนาได้รับการยอมรับเป็นวงกว้างในสหรัฐอเมริกา พระทิเบตที่อาศัยในสหรัฐฯ ได้นำเสนอพุทธศาสนาในลักษณะที่เน้นการปฏิบัติธรรมเพื่อความสุขและความสงบภายใน ซึ่งเป็นแนวคิดที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคมตะวันตกที่มักมีปัญหาทางจิตใจและความเครียดจากการทำงาน พระทิเบตใช้ภาษาอังกฤษในการอธิบายธรรมะในแง่ของการทำสมาธิ การรักษาสุขภาพจิต และการสร้างสมดุลในชีวิต ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ธรรมะได้รับความนิยมอย่างมากในหมู่ชาวอเมริกัน

2. กรณีศึกษา: วัดพุทธในสหราชอาณาจักร

วัดพุทธหลายแห่งในสหราชอาณาจักร เช่น วัดอมราวตี (Amaravati Buddhist Monastery) ได้มีการใช้ภาษาอังกฤษในการปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนาและการเรียนการสอนธรรมะผ่านบทเทศน์ในวันธรรมสวนะและทุกวันอาทิตย์ในช่วงเช้าพรรษา รวมถึงในพิธีสำคัญ เช่น วันอาสาฬหบูชา และวันวิสาขบูชา ซึ่งช่วยให้คนรุ่นใหม่ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลักและชาวต่างชาติในสหราชอาณาจักรที่มีความสนใจในพระพุทธศาสนาสามารถเข้าถึงและเข้าใจคำสอนของพระพุทธเจ้า ทั้งยังมีการจัดทำสื่อวีดิทัศน์ที่บันทึกการบรรยายธรรมะ การจัดทำพอดคาสต์ บทความและหนังสือ เป็นภาษาอังกฤษที่เผยแพร่ผ่านหน้าเว็บเพจ Amaravati Buddhist Monastery (<https://amaravati.org/>)

3. กรณีศึกษา: มหาวิทยาลัยในออสเตรเลีย

มหาวิทยาลัย Australian National University (ANU) เป็นตัวอย่างของสถาบันการศึกษาที่มีการสอนพระพุทธศาสนาผ่านภาษาอังกฤษ ในวิชาพุทธปรัชญา (รหัสวิชา PHIL 2012 Buddhist Philosophy) สำหรับนักศึกษาระดับชั้นปริญญาตรีที่ต้องการศึกษาเกี่ยวกับแนวคิดพุทธศาสนาและการปฏิบัติธรรม (Australian National University, 2024) หลักสูตรของมหาวิทยาลัยมีการบรรยายและอภิปรายในภาษาอังกฤษ ทำให้นักศึกษาที่ไม่ใช่ชาวเอเชียสามารถเข้าถึงคำสอนของพระพุทธศาสนาได้ การใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการเรียนการสอนช่วยเพิ่มความเข้าใจและการปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาจากหลากหลายประเทศ นอกจากนี้ ยังช่วย

ส่งเสริมการเผยแผ่พุทธศาสนาในรูปแบบที่ทันสมัยและสามารถตอบโจทย์ความต้องการของผู้เรียนในโลกตะวันตกได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. กรณีศึกษา: ศูนย์การเรียนรู้พระพุทธศาสนาในประเทศสิงคโปร์

ในสิงคโปร์ ซึ่งเป็นประเทศที่มีประชากรหลากหลายเชื้อชาติ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการและเป็นภาษาที่ใช้ในการสื่อสารทั่วไป ศูนย์การเรียนรู้พระพุทธศาสนาในสิงคโปร์ เช่น Buddhist Fellowship Singapore ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการจัดกิจกรรมและสอนธรรมะ รวมถึงการจัดสัมมนาและการอบรมด้านพุทธศาสนาให้กับชาวสิงคโปร์ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก นอกจากนี้ ยังมีกิจกรรมทางศาสนาที่เปิดให้ชาวต่างชาติที่อาศัยอยู่ในสิงคโปร์สามารถเข้าร่วมได้ ศูนย์การเรียนรู้พระพุทธศาสนาที่ใช้ภาษาอังกฤษในสิงคโปร์มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการศึกษาและปฏิบัติธรรมในสังคมเมืองที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม นอกจากนี้ ยังช่วยเสริมสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับพุทธศาสนาในหมู่ประชาชนที่ไม่ใช่ชาวพุทธ ทำให้พระพุทธศาสนาเป็นที่รู้จักและยอมรับในสังคมสมัยใหม่

สรุป กรณีศึกษาจากต่างประเทศเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าการใช้ภาษาอังกฤษในการเผยแผ่และศึกษาพระพุทธศาสนาเป็นปัจจัยสำคัญในการนำคำสอนของพระพุทธเจ้าไปสู่ประชาคมโลก การใช้ภาษาอังกฤษไม่เพียงแต่เป็นเครื่องมือในการสื่อสารเท่านั้น แต่ยังเป็นสื่อกลางที่ช่วยสร้างความเข้าใจและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในระดับสากล

แนวทางการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในวงการพุทธศาสนาของไทย

การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในวงการพุทธศาสนาของไทยสามารถทำได้ผ่านการจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษเชิงพุทธที่เน้นการใช้งานจริงและการประยุกต์ใช้ในบริบทศาสนา การจัดคอร์สภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยพุทธศาสนาโดยใช้หนังสือธรรมะและกิจกรรมการฟังธรรมภาษาอังกฤษสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ได้ และเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยเสริมสร้างศักยภาพในการเผยแผ่ธรรมะไปยังระดับสากลและเป็นการปรับตัวให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคปัจจุบัน แนวทางการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในวงการพุทธศาสนาของไทยสามารถแบ่งออกเป็นหลายด้าน โดยเน้นการศึกษา การฝึกอบรม และการนำภาษาอังกฤษมาใช้ในการกิจกรรมศาสนา (พระมหาพรหม จิตตปาโล มุลลา, 2561)

1. การบูรณาการภาษาอังกฤษในหลักสูตรการศึกษาของสถาบันพุทธศาสนา

หนึ่งในแนวทางที่มีความสำคัญ คือ การบูรณาการภาษาอังกฤษเข้ากับหลักสูตรการศึกษาของสถาบันพระพุทธศาสนาในประเทศไทย เช่น มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (มจร.) และมหามกุฏราชวิทยาลัย (มมร.) ซึ่งได้มีการปรับหลักสูตรการศึกษาให้รองรับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาและพระสงฆ์เพื่อตอบสนองต่อความต้องการในการเผยแผ่ธรรมะในระดับสากล (Warapho, D. et al., 2019)

1.1 หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการเผยแผ่ธรรมะ

ในสถาบันพระพุทธศาสนาของไทยได้เริ่มพัฒนาหลักสูตรที่เน้นภาษาอังกฤษเพื่อการเผยแผ่ธรรมะ (English for Buddhist Propagation) ซึ่งมุ่งเน้นให้นักศึกษาและพระสงฆ์มีทักษะภาษาอังกฤษทั้งการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียนที่เกี่ยวข้องกับศาสนา หลักสูตรดังกล่าวช่วยเสริมสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษในบริบทที่เกี่ยวข้องกับพุทธศาสนา และช่วยให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารกับชาวต่างชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 การจัดทำสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในบริบทของพุทธศาสนา

นอกจากการปรับปรุงหลักสูตรแล้ว สถาบันพระพุทธศาสนาจำเป็นต้องมีการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัยและเน้นเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับพุทธศาสนา ซึ่งรวมถึงหนังสือเรียน เอกสารวิชาการ และสื่อดิจิทัล

ที่สามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้ (เอี่ยม วันทอง, 2565) การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมจะช่วยให้นักศึกษาและพระสงฆ์สามารถเรียนรู้คำศัพท์และเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับพุทธศาสนาเป็นภาษาอังกฤษได้อย่างง่ายดาย

2. การฝึกอบรมและพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้กับพระสงฆ์และนักวิชาการพุทธศาสนา

การจัดอบรมภาษาอังกฤษให้กับพระสงฆ์และนักวิชาการพุทธศาสนาเป็นอีกหนึ่งแนวทางที่สำคัญในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในวงการพุทธศาสนา การจัดอบรมภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นทักษะการสื่อสารสำหรับพระสงฆ์เป็นวิธีการที่ช่วยให้พระสงฆ์มีความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและกิจกรรมทางศาสนา

2.1 การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ

การจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) ที่เน้นการฝึกฝนทักษะภาษาอังกฤษในการสื่อสารและการปฏิบัติธรรมเป็นแนวทางหนึ่งที่สามารถนำมาใช้ได้ พระสงฆ์สามารถเรียนรู้การใช้ภาษาอังกฤษผ่านการสนทนาเกี่ยวกับหลักธรรม การอภิปรายธรรมะ และการตอบคำถามจากชาวต่างชาติ ซึ่งจะช่วยให้พระสงฆ์มีทักษะภาษาอังกฤษที่เหมาะสมในการใช้ในการเผยแผ่ธรรมะ

2.2 การจัดสัมมนาและการแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับชาวต่างชาติ

การจัดสัมมนาหรือการเชิญชาวต่างชาติมาร่วมพูดคุยและแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับพระสงฆ์และนักวิชาการพุทธศาสนาของไทยเป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ การได้เรียนรู้และฝึกปฏิบัติภาษาอังกฤษผ่านสถานการณ์จริงช่วยเพิ่มความมั่นใจและความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาอังกฤษ

3. การนำภาษาอังกฤษมาใช้ในกิจกรรมทางศาสนาและการเผยแผ่ธรรมะ

อีกหนึ่งแนวทางที่สำคัญ คือ การนำภาษาอังกฤษมาใช้ในกิจกรรมทางศาสนาและการเผยแผ่ธรรมะในวัดและชุมชนที่มีชาวต่างชาติ การมีโอกาสนำภาษาอังกฤษในบริบทจริงจะช่วยให้พระสงฆ์มีทักษะการสื่อสารที่ดีขึ้น นอกจากนี้ ยังช่วยส่งเสริมการเผยแผ่พระพุทธศาสนาให้แก่ชาวต่างชาติที่สนใจศึกษาพุทธศาสนา (Onsuang, C. et al., 2020)

3.1 การเผยแผ่ธรรมะผ่านกิจกรรมทางศาสนาที่ใช้ภาษาอังกฤษ

วัดหลายแห่งในประเทศไทยที่มีชาวต่างชาติมาปฏิบัติธรรม เช่น วัดป่าในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นำภาษาอังกฤษมาใช้ในการแสดงธรรมและจัดกิจกรรมปฏิบัติธรรมที่เปิดโอกาสให้ชาวต่างชาติได้เรียนรู้พระพุทธศาสนาโดยตรง การจัดกิจกรรมดังกล่าวไม่เพียงช่วยเผยแผ่พระพุทธศาสนา แต่ยังช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้แก่พระสงฆ์ในวัดนั้น ๆ

3.2 การใช้สื่อดิจิทัลและแพลตฟอร์มออนไลน์

ในยุคดิจิทัล สื่อออนไลน์มีบทบาทสำคัญในการเผยแผ่ธรรมะ วัดและพระสงฆ์ในประเทศไทยใช้สื่อออนไลน์และโซเชียลมีเดียในการเผยแผ่ธรรมะเป็นภาษาอังกฤษ เช่น การถ่ายทอดสดการแสดงธรรมผ่าน Facebook YouTube และการเขียนบทความธรรมะเป็นภาษาอังกฤษในเว็บไซต์ การใช้สื่อดิจิทัลเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการเผยแผ่ธรรมะในยุคปัจจุบัน และยังเป็นช่องทางที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้กับพระสงฆ์และนักศึกษาพุทธที่มีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารผ่านสื่อเหล่านี้ (ประสงค์ เทพบุญ และคณะ, 2566)

4. การสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาต่างประเทศ

การสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาหรือศูนย์พุทธศาสนาต่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษในการเผยแผ่ธรรมะเป็นอีกแนวทางที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในวงการพุทธศาสนาของไทย เครือข่ายเหล่านี้สามารถส่งเสริมการแลกเปลี่ยนนักศึกษา การจัดสัมมนาระหว่างประเทศ และการฝึกอบรมภาษาอังกฤษในบริบทของพุทธศาสนา

สรุป แนวทางการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในวงการพุทธศาสนาของไทยประกอบไปด้วยการบูรณาการภาษาอังกฤษในหลักสูตรการศึกษา การฝึกอบรมทักษะภาษาอังกฤษให้กับพระสงฆ์ การใช้ภาษาอังกฤษในกิจกรรมทางศาสนา และการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างประเทศ แนวทางเหล่านี้เป็นกุญแจสำคัญที่จะช่วยให้วงการพุทธศาสนาของไทยสามารถตอบสนองต่อความต้องการในการเผยแผ่ธรรมะในระดับสากลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุป

ภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาและการศึกษาเชิงพุทธในระดับนานาชาติ ในโลกที่ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล การที่นักศึกษาและพระสงฆ์ในประเทศไทยมีทักษะภาษาอังกฤษที่ดี จะช่วยเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารและเผยแผ่ธรรมะไปยังสังคมโลก การศึกษาในบทความนี้ได้แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในวงการพุทธศาสนา โดยการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมทางศาสนาและการฝึกปฏิบัติจริง ซึ่งไม่เพียงช่วยเพิ่มทักษะการสื่อสารเท่านั้น แต่ยังส่งเสริมการเข้าใจในเนื้อหาทางจิตวิญญาณและปรัชญาทางพุทธศาสนาอย่างลึกซึ้ง การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในวงการพุทธศาสนาของไทยเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งในยุคโลกาภิวัตน์ ปัจจุบันมีการจัดหลักสูตรและการฝึกอบรมที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในสถาบันการศึกษาพระพุทธศาสนา รวมถึงการเผยแผ่ธรรมะในบริบทสากลผ่านกิจกรรมทางศาสนาและสื่อดิจิทัล แนวทางเหล่านี้มีความสำคัญต่อการเชื่อมโยงระหว่างวัฒนธรรม การแลกเปลี่ยนความรู้ และการสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับพระพุทธศาสนาในเวทีโลก การใช้ภาษาอังกฤษในวงการพุทธศาสนาไม่เพียงแต่เป็นการสื่อสารเชิงภาษา แต่ยังเป็นการเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างพุทธศาสนิกชนในระดับนานาชาติ และเปิดโอกาสให้พระพุทธศาสนาได้รับการยอมรับและเข้าใจในมุมมองที่กว้างขวางขึ้น การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาและพระสงฆ์ในประเทศไทยจึงเป็นสิ่งที่ควรให้ความสำคัญเป็นพิเศษ เพราะสิ่งนี้จะช่วยเพิ่มศักยภาพในการเผยแผ่ธรรมะในระดับสากล และสร้างความเชื่อมโยงกับประชาคมโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากการศึกษาและวิเคราะห์งานวิจัยต่าง ๆ ที่ได้กล่าวถึงในบทความนี้ พบว่า การพัฒนาภาษาอังกฤษในวงการพุทธศาสนาเป็นเรื่องที่สำคัญและมีผลกระทบในเชิงบวกอย่างชัดเจน การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องจะช่วยเสริมสร้างความพร้อมให้วงการพุทธศาสนาของไทยสามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายในอนาคตได้อย่างยั่งยืน

เอกสารอ้างอิง

- บุญมี พรธชา และคณะ. (2565). การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับพระภิกษุสามเณร. วารสารการบริหารนิติบุคคลและนวัตกรรมท้องถิ่น, 8(12), 158-173.
- ประสงค์ เทพบุญ และคณะ. (2566). ผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนบทบาทสมมติผ่านวิดีโอบล็อกเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนพระปริยัติธรรมระดับมัธยมศึกษา. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, 34(1), 45-64.
- พระมหาราชัน จิตตปาโล มุลลา. (2561). แนวทางการพัฒนาภาษาอังกฤษของพระสงฆ์ไทยเพื่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนา. วารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์, 14(3), 111-123.
- วีรยุทธ พงษ์ศิริ. (2018). MONK CHAT: รูปแบบการเผยแผ่พระพุทธศาสนากับชาวต่างชาติของพระสงฆ์ ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. วารสารพุทธศาสตร์ศึกษา, 8(2), 34-43.

- เอี่ยม วันทอง. (2565). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อทักษะการเรียนรู้สำหรับ นักศึกษาปริญญาตรีในศตวรรษที่ 21. วารสารรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 5(3), 267-278.
- Australian National University. (2024). Programs and Courses. Retrieved September 20, 2024, from <https://programsandcourses.anu.edu.au/2024/course/phil2012>
- Mariana, R. (2013). Transmission, Legitimation, and Adaptation: A Study of Western Lamas in the Construction of “American Tibetan Buddhism.” [Thesis, Florida International University]. Florida State University Repository. Retrieved September 20, 2024 , from <https://digitalcommons.fiu.edu/etd/822/>
- Onsuang, C. et al. (2020). The Development of English Media to Promote Temple Tourism in Phitsanulok. Rajapark Journal (Humanities and Social Sciences), 14(33), 32-43.
- Stephen, D. K. (2009). Principles and Practice in Second Language Acquisition. Retrieved September 20, 2024, from https://www.sdkrashen.com/content/books/principles_and_practice.pdf
- Unesco. (2023). Official List of SDG 4 Indicators. Retrieved September 20, 2024, from https://Tcg.Uis.Unesco.Org/Wp-Content/Uploads/Sites/4/2023/02/SDG4_indicator_list_2023_02_28.Pdf.
- Varasayananda, P. V. & Prakrai, C. (2020). ENGLISH AND BUDDHISM PROPAGATION IN 21STCENTURY. Journal of MCU Nakhondhat, 7(10), 98-112.
- Warapho, D. et al. (2019). HUMAN RESOURCE MANAGEMENT OF BUDDHIST UNIVERSITIES FOR ASEAN COMMUNITY. Journal of MCU Social Science Review, 8(2), 223-239.